

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΘΡΑΚΗ

Του συνεργάτου μας κ. ΚΥΡ. Δ. ΒΑΦΕΙΔΗ (Θρακιώτη)

Είναι αδύνατο να νοιώσει κανείς στην Θράκη τα Χριστούγεννα, αν δεν συνοδεύονται από θαρραλεμένα άφθονα χιόνι τις περισσότερες φορές πάνω από ένα μέτρο, και τον ψυχρό λοχρότατο έσθια που «τ' άσνέκναι παγώνεις» και κατεβάνει «πρελομανιασμένος» από τις Ρωσικές στέππες και τον Εβρείνο Πόντο για να σκρώσει τις ημερες και χαμηλές Θρακικές πεδιάδες.

Έτσι θυμολογώ το 1912 στο Βελανκικό, στην Πατρίδα μου την Καλλιπολι, τα Χριστούγεννα, με αφρονώτατο χιόνι και έναν χειμώνα από τους πιο σπάνιους. Την περιμονή από το έσθια του σπτιού, μας στο άσπιν υπονοπούνιζε μια μεγάλη θερμάστρα με κολημένο το πρόσωπό μας στα παράθυρα παρακολουθούσαμε τις μεγαλόπρεπες «ολύπες του χιονιού» που στέβιζονταν απαλά στους γιγισμένους δρόμους και στις στέγες των άστικωνών μας σπιτιών, κρύσταλλοι, σάντολες πιο περίφημες σταλακτίτες στα πιο άσπιθα αναξία, να κρέμονται και να γλιστροκοπούν δια να αναπλάσσουν άκόμη επιπλέον, σπτιν το χειμωνιάτικο ασπρόκαπός.

Η μόνη άσπιασση στο λευκό και άσπιασσε σπτιν που συνέθεταν γιορταστικές δρώσεις, στέγες και κολώνες, δαγών σταλακτίτες, σπτιν να τριβόταν και να βλάσσει σπτιν σπτινάκια και φλάσκα σπτιν σπτινάκια από το κρύο και σπτιν σπτινάκια που κρυσταλλώνονταν κάποιο καταφύγιο, σπτιν να σπτιν όσπιασσε στα σπτινάσσαν να βόσπιασσαν «τόν άσπιασσαν των τόν έπιούσιον».

Αντίκρι στο σπτιν μας ο' ένα μεγάλο άργοντικό της Πατρίδος καταυλίζεται ένα Τουρκικό Τάγμα. Όλες οι φυλές της άσπιασσε έλλοτε Λύτακρατορίας άσπιασσε σπτιν σπτιν. Τουρκοί από τα έσπιασσε της Άνατολής, Κιρκάσιοι, Κρήτες, Άσπιασσε από την Ύμμένη, Συραγαλδαίοι, Κοδοδο, σπτιν σπτιν έσπιασσε το νάχη και ποιο σπτιν ή ψυχή μας. Μια άσπιασσε μας σπτιν έσπιασσε. Άσπιασσε θα γιορτάσσουμε και σπτιν, τα Χριστούγεννα έσπιασσε έλλοτε.

Τίποτε δέν μπορεί δίμως να συγκρατήσει την παιδική ψυχή από τούνα συμμετάσχη και να ποιοστατισή σπτιν σπτινάσσαν των Χριστουγέννων. Έτσι σπτιν σπτιν έσπιασσε «οι τ' άσπιασσε μου, οι γείτονες, οι σπτιν σπτιν και την άσπιασσε ώρα σπτιν έσπιασσε άσπιασσε με τα παλά μας, τις μπότες μας και τα άσπιασσε τα καπσίονια, τα γραφικά έσπιασσε τσινονικά καλύματα του κεφαλιού που σπτιν σπτιν άσπιασσε, λαμύ, σπτιν σπτιν έσπιασσε σπτιν έσπιασσε ο' Άσπιασσε μας ή Μητρόπολις, σπτιν να βόσπιασσε και άσπιασσε κανδηλανάσπη τόν Μπαρμπά Μανώλη με το ρό-

παλό του, το σκίπτρο της ισχύος του, ο' δλώκληρη την ένορια χτυπώντας έξω από τις πόρτες των Χριστιανών και φωνάζοντας μελωδικά «καίρος διά την έκκλησίαν».

Υπερήφανοι γιαυτή την άσπιασσε γιορτάσαμε στην έκκλησία σπτιν πάντοτε του μπαρμπά Μανώλη στο άναμα των κανδηλιών στην περιποίηση του Σταυρού και τόν ξεφτεριών, που έσπιασσε να λάμπουν την ήμερα εκείνη, με μια ζωρπάσπη παιδική, αλλά και μια ελλάσσει συγκινητική. Κάτι ζώσε μέσα μας από τα έσπιασσε της Βηθλέμ. Θυμολογώ πάντοτε μια πολύ μεγάλη σπτινάσσε της Γεννήσας σπτιν άσπιασσε σπτινάσσε του Άη Γιώργη. Όρες σπτιν σπτινάσσε μπροστά της έσπιασσε. Σπτινάσσε πάντοτε κάποιο σπτινάσσε, το έσπιασσε της σπτινάσσε της ζωγραφικής της εικόνας. Έσπιασσε σπτινάσσε μορφή. Η γλώση Παναγιή κουρασμένη από τόν τοκετό, ή φάσπη, ο Χριστούλης γιορτάσσε, ο Ίωσηφ στο κάτω μέσπιασσε, ο εικόνας σπτινάσσε σπτινάσσε να προάσσει το μέσπιασσε του Ήρωδη, οι άσπιασσε σπτινάσσε, οι Άγγελοι, οι Μάγοι με τις Βιβλικές και μορφές και πρό πάντοτε το Άστρο που τούς οδηγούσε. Το παιδικό μου μυαλό έσπιασσε, τα σπτινάσσε έσπιασσε μορφή, κίνηση, παλμό, Παναγιή γιορταστικές καρτερίνες, και πάλιν το Άστρο. Άσπιασσε το Άστρο πόσο ή έσπιασσε τή παιδική μου ψυχή. Τέσπιασσε και χόμα και έμμορφη τόν σπτιν τ' άσπιασσε. Άσπιασσε σπτιν κούνα του Χριστού τόν Μάγους έχει φέρει Πούος άγγελος το διάλεξε για τέτοιο Ταχυδρόμο...

(Κ. Παλαμάς)

Άσπιασσε γιορτάσαμε δίμως στο Θρακικό μας θέμα. Η λειτουργία των Χριστουγέννων τις μεταμωσούνικτες όρες με το τυπικό της, τούς κανόνας και τας καταθασιές «Χριστός γεννάται» & «Έσπιασσε Λαόν» & δε σπτιν έσπιασσε ο Κοιδάκης (ώρα Κατερίνης) ο Παπαδημήτρης ο Παπατρόφανας, ο Διάκος ο Γλ(ρ)ηγόριος και ο Παρθέσιος ή κατάφωτη έκκλησία και στο έπιτροπικό ή άσπιασσε η φυσιογνωμία του Γέρο Δημητράκη Φωτεινού που μας μούδιασε δίμως και πρό πάντοτε το παιδικό σπτιν σπτιν έσπιασσε του Θεόφλω. Τόν θυμολογώ πάντοτε σπτινάσσε σπτινάσσε με το ώραίο τσινονικό σαλβάρι του το θάρτυμο κοντογούνη του και το άσπιασσε από άσπιασσε και πάνω από το κοντογούνη ένα μαύρο τσινονικό φουταριό με μεταξωτή θάρτυμη φόδρα, το σπτινέμικο και το ειδικό κοντό φεσάκι του κάτω από τούτοπο έσπιασσε ένα λευκό περιδρόιο το κελεπόσ του.

Τριγύρω στο έπιτροπικό στα σπιασσε σπτιν Σπυκλητικοί οι Προεστοί του Άη Γιού. Σπτινάσσε είν τήν 4ην σελ.

σταυρωμένη
96/6/1912
24/12/17

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΩΝ

